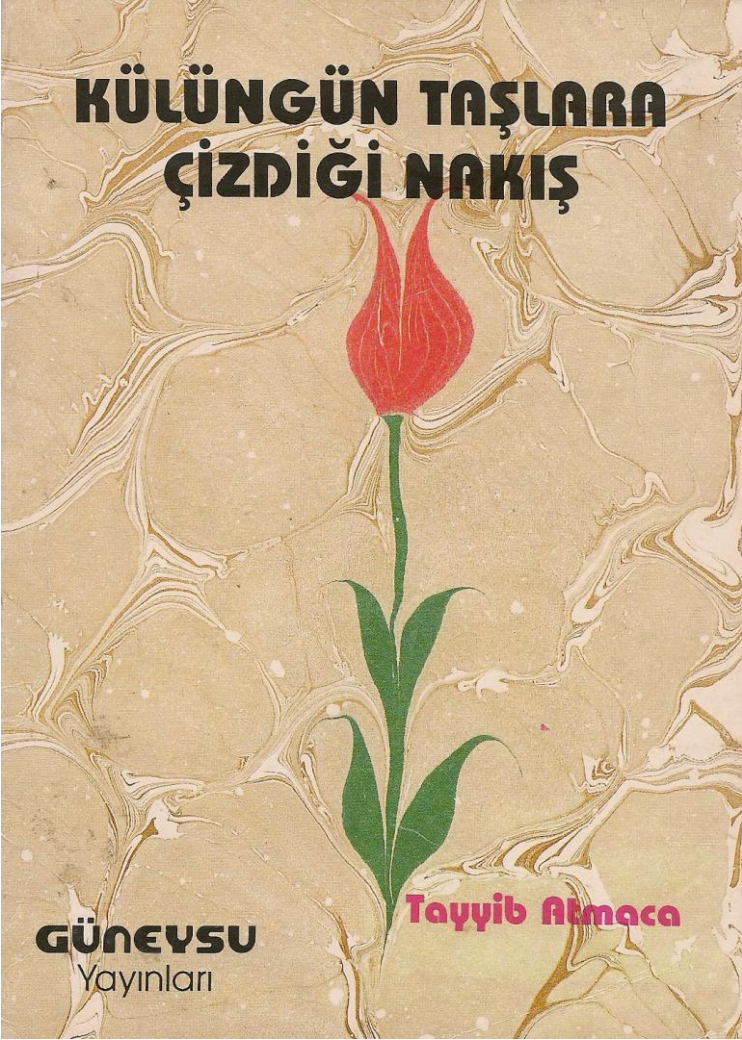

KÜLÜNGÜN TAŞLARA ÇİZDİĞİ NAKIŞ

Osmaniye 1993

Akşam sabah burda yolun gözlerim
Kan ile kan kardeş oldu gözlerim

YOL AYRIMINDA

Bana engel olma kararım kesin
Bu gece ülkeni terk edeceğim
Varsın hakkımızda tutulsun zabıt
Varılan karara yok diyeceğim
Kırsınlar kalemi gıyabımızda

Yeryüzü korkusu bana ar gelir
Rüzgârın önüne katıp sesini
“Gitme” makamından türküler yakma
Bir kere sıdkımı sıyırdım senden
Söyleme sağır bil kulaklarımı

Uçurma peşimden avcı kuşunu
Gecelere haraç vermek yok artık
Yok, artık ağlamak çocuklar gibi
Yaktım bende kalan son hatıranı
Üstüne üstüne gittim acının

Zaman unutmaya birebir gelir
Bir akşam bakarsın bir çiçek solmuş
Bir sabah kalkarsın ilkbahar gelmiş
Yeni bir sevdaya soyunur bahtın
Düşer kütüğünden Tayyib Atmaca

GÖNLÜNDE HER SABAH TAZE BİL AŞKI

Aklımla arama pusuya yatma
Sevdamı bir kurşun sıyrır geçer
Korkuya kapılır çarparım tele
Hava boşluğunda kalırım belki
Ardımdan sümbüller büker boynumu

“Gel” salıp durursun gelen gidenle
Hasretin içimi ateşe verir
Turnaların yükü hafifse sabah
Akşama selamım alabilirsin
Kaldığımız yerden bir gün inşallah
Dağları delmeye tekrar başlarız

Yarar tomurcuğun bir kutlu çile
Aynı topraklarda ayrı gurbette
Esmer düşünceni üçten dokuza
Boşa ki özümüz baksın ışığa
Işık ki sevdanın giriş kapısı
Kavuşmaya vursun kanatlarımız

Takvimlerde zaman sökülür bir bir
Biz hala hasrete türkü yakarız
Yalanlar çoğalır yılanlar büyür
Bugünün burcunu devralmaz yarın
Gönlünde her sabah taze bil aşkı
Varsın boynumuzu kertsin suçumuz

GELDİ SONBAHAR

Selam dur ey ömrüm geldi sonbahar
Geçsin hatıralar tören adımla
Kelebekçe özgür hülyalar kurdun
Ne baharı gördün ne yazı gördün
Selam dur ey ömrüm geldi sonbahar

Hüznün defterinde sarı yapraklar
Yitirmemiş hala sevda kokusun
Esmiş başımızda kavak yelleri
Ah neler anlatır dile gelseler
Hüznün defterinde sarı yapraklar

Saçını sevdiğim kara geceler
Kapanmaz açtığın yara geceler
Ey şair künyeni Leyla okusun
Sen aya yıldıza kaside söyle
Saçını sevdiğim kara geceler

Dünya kütüğünde ne adlar düştü
Elinde defterle gezer melekler
Gönül bina eyle binalar üstü
Ve “her şey aslına rücu edecek”
Dünya kütüğünde ne adlar düştü

FIRTINA ÖNCESİ

Zaman ömrümüzü törpüler durur
Kuşatır geceyi bir sarı hüznün
Gece sırdaş değil eskisi kadar
Kuşum özgür değil mavi göklerde
Zaman ömrümüzü törpüler durur

Üstümde gam yüklü bulutlar gezer
Fırtına öncesi halde yüreğim
Dokunsan gözümde şimşekler çakar
Beni bana bırak sen seni götür
Üstümde gam yüklü bulutlar gezer

Rahmet şöleninde buluşmak için
Sevdan yalın ayak yollara düşsün
Oyundan oynaştan beri gel canım
Hu de hu huu diye salla orağı
Rahmet şöleninde buluşmak için

Ben kimim kimliğim bu olmamalı
Söz verdim söz aldım galu belada
Ben yaparım dedim öne atıldım
Ah ne kadar yüz­süz ah ne nankörüm
Ben kimim kimliğim bu olmamalı

ŞEHİR VE İNSAN

Gün boyu bu şehrin sokaklarını
Sancı rüzgârları kasıp kavurur
Başkaldırır yürek başlar adına
Hacmi küçük cürmü büyük taşları
Atmak ister şehre kuşlar adına

Bu şehrin üstüne hayaller kurma
Gördüğün resimler dış görünüşü
Saatler geceye çevrilsin bir bak
Ar namus ayaklar altına düşür
En ağır işkence olur yaşamak

Bu şehrin yüreği ceplerde atar
Üç beş bezirgânda toplanır para
Bir bir zapt edilmiş köşe başları
İnsanlık yanını bulamazsın ki
Bağlanmış bu şehrin bütün taşları

Eğilir üstüme beton duvarlar
Zaman ki avcumda un ufak olur
Yusuf'un sabrını kuşanmamam gerek
Osmanlıdan miras şu camilere
Oturup bir güzel ağlamak gerek

GEL KULTAR BENİ

Sevdayla med cezir Őimdi yűređim
Dövmek istiyorum sahillerini
Gözümde bulutlar kan rengi oldu
Şimşekler akmadan gel kurtar beni

Soyundu düşlerim çıktı geceden
Elim bir kazayla karşı karşıya
Sabır küheylanım kırdı örkünü
KuŐanıp sevdanı gel kurtar beni

Međerse insanlar ikiyüzlüymüş
Hangi yana baksam bana yabancı
Söz ayakaltına düşmüş be canım
B u arkı felekten gel kurtar beni

Geceye sığınmak kurtuluŐ değil
Zaman parsellenir hırs körüklenir
Senin yűređini yűrek bilmişim
Aklım zay'olmadan gel kurtar beni

HANÇER VE GÜL

Yüreğim seninle buluşmak için
Sancı dağlarını aşıp gelmişti
Nedendir başında bu kavak yeli
Dalıp gidiyorsun eski günlere

Birazdan yırtacak şimşekler göğü
Yıldızlar evine kapanacaklar
Havaya sinecek toprak kokusu
Tomurcuklar suya kavuşacaklar

Bu rüzgâr hep böyle devam edersen
Ne mektubun gelir ne turna geçer
Geceme çözerse hüznün saçını
İçimdeki yangın yine genişler

Hançerin uçuna gül takıyorum
Gel artık yeniden kucaklaşalım
Silelim defterden kara yazıyı
Uçsun kuşlarımız beyaz günlere

GEL BİNA EDELİM BİNALAR ÜSTÜ

Zaman bu her şeyi siler götürür
Bakarsın yabancı oluvermişiz
Bülbülün yitirmiş güller misali
Boynumuzu büküp soluvermişiz

Bir çift kardelendik yüce dağlarda
Bahar sancıları çektik durmadan
Yaşamak ağır bir sorumluluktu
Çile ektik ile biçtik durmadan

Yunusça peşine düştük sevdanın
Arılar çiçekler dostumuz oldu
Altımızda döşek oldu aslımız
Yörükler örtümüz postumuz oldu

Bu devir teslimin günü gelecek
Bunca gördüğümüz heva ve süstü
Kalsa Süleyman'a kalırdı dünya
Gel bina edelim binalar üstü

SEVDANIN VATANI

Demir al yüreğim vakit akşamdır
Başka sahillerde dost aryalım
Yanlış adreslere kürek çekmişiz
Sevdanın vatanı bura değilmiş

Birazdan devriye hücumbotları
Acı sirenlerle seğirtir gelir
Alıp götürürler “Marko Paşa”ya
Derdine tercüman can bulamazsın

Bakarsın kabarır belki de sular
Bir fırtına kopar ummadık anda
Alabora olmuş kaç yürek burda
Kuşanalım sabrı Allah Kerimdir

İzin ver çekelim bayrağımızı
Martı çığlıkları iyiye değil
Vakit akşam dedim duydun değil mi
Nasibin çektiği yere gidelim.

İKİ ATEŞ ARASINDA

Yürüyün çiçekler göçün vaktimden
Yüreğim bir deprem bölgesi şimdi
Ben Mecnunun hala o Leyla değil
Kayboldu o aşkın gölgesi şimdi

Gözleri hülyamı teslim alırdı
Körüğün önünde hardı elleri
Her yokuş sonunda korku tuzağı
Ya da bana göre yar'dı elleri

Gönül zindanında yattığım oldu
Bir kez yoklamadı kuşluk sorası
Varsın iy'olmasın hatıra kalsın
Saçının açtığı kırbaç yarası

VAKTİMİ TESLİM AL BAŞIM BELADA

Ne zaman gönlüme misafir olsun
Ansızın bir yağmur bastırır verir
Soyunur yüreğim ak sabahlara
Ufkumu kuşatır ebemkuşağı
Ne zaman gönlüme misafir olsun

Daha süt kanatlı ümit kuşlarım
Şimdilik postacımla turnalar olsun
Uyanık yürekle kolla zamanı
Korkum yok dağlardan amma velâkin
Daha süt kanatlı ümit kuşlarım

Vaktimi teslim al başım belada
Gözlerim bir türlü eve gelmiyor
Gelirken elinde kır çiçekleri
Dilinde yaralı türküler olsun
Vaktimi teslim al başım belada

Hasretim kabına sığmadı taşı
Uyudum uyandım gündemde sensin
Gönül tuvaline sevda resmini
Çizmek için daha ne bekliyorsun
Hasretim kabına sığmadı taşı

ZAMAN BİZE AYAK UYDURSUN

Uzak tut gözünü gözbebeğimden
Sevda bulutları çarpışabilir
Her akşam sonrası sen misin işim

Bu yağmur hep böyle devam ederse
Belki de sabaha sele gideriz
Tuttuğumuz dalı keserler a dost

Vakit nakit he mi niye bu mola
Menzile ulaşmak has yürek işi
Korkuya eyvallah de ve çık yola

Farzetki sulanır iç evleklerim
Dışımız haramı yoklayan hırsız
Zaman bize ayak uydursun bırak

İçimdeki saat dışıma uymaz
O kurmuş, Azrail vesile zile
Merhaba ey sabah, merhaba akşam

UTANÇ DUVARI

Tam orta yerinde yüreğimizin
Bir utanç duvarı örülü gülüm
Bir yüzü Isparta bir yüzü Mardin

Kâğıt çiçeklere ne arı konar
Ne plastik güller koku dağıtır
Tüm çelekler birer kibir tablosu

Bir yüzünde rütbe makam pazarı
Bir yüzünde dünya ahret telaşı
Ya kalbi gösteren ayna olsaydı

Babandan miras mı kaldı bu yürek
Bir ek bin bekle bir ek bin bekle
İnanmıyorsun köprülerin yıkıldığına
Bekle Ceyhan kışın kurur sen atına bin bekle

SENDEN GAYRI ÇIKAR YOLUM MU KALDI

Boşa esiyorsun ey deli rüzgâr
Sevdaya soyunur halim mi kaldı
Körpe umutlarım dolu vurgunu
Tomurcuk dökcek gülüm mü kaldı

Zaman akar ben ardından bakarım
Anladım boşuna ağıt yakarım
Her gece yarısı dağa çıkarım
Kimseye söz söyler dilim mi kaldı

Ne varsa götürdü geçen zamanlar
Gün geçti boş çıktı umduk gümanlar
Zoraki gülmemi neşe sananlar
Aşkın ocağında külüm mü kaldı

Bilmem ki kim kimin kal'ası şimdi
Doğruluk başımın belası şimdi
En çirkef oyunun galası şimdi
Başka oynayacak film mi kaldı

Yatak yün tarağı yastığım yılan
Hülyalarım talan düşlerim talan
Derde çare değil şu falan filan
Senden gayri çıkar yolum mu kaldı

CEMRE

Gönlüme bir dostun cemresi düştü
Artık için için yanar dururum
Çiçeklerim toprağını bölüştü
Her kuşluk vaktinde kanar dururum

Ne yapsak da dünya döner tersine
Kötülüğü düşman eyle nefesine
Beyaz kâğıtlarda mavi sesine
Ayak uydurmayı sınar dururum

Gönül sevdiğine çirkinsin der mi
Leyla'nın gözleri bir izli mermi
Mecnun'un sevdası kayda değer mi
Özümde zamanı kınar dururum

O'na sığınırım varda ve yokta
Her günün ardına koyarım nokta
Gözlerim hedefte düşüncem okta
Titrer el ayağım donar dururum

Bir yanda ezilen bir yanda ezen
Böyle gitmeyecek elbet bu düzen
Seninle her zaman gönlüm semazen
Aşkın çevresinde döner dururum

SEVGİLİ

Gündüz işlerimde gece düşümde
Aklımı fikrimi çelme sevgili
Gidişin sonunda ayrılık varsa
Tekrar öldürmeye gelme sevgili

Yeniden dalıma sular yürüdü
İçimi dışımı bir haz bürüdü
Yürek sağır idi Yörük kör idi
Sevgimi başıma çalma sevgili

Sevda bir tohumdur sevda harmandır
Sevda bir yaradır sevda dermandır
Kirpiğin kalemdir kaşın fermandır
Boşa orduları salma sevgiyi

Dağıttım korkuyu yazı yabana
Koyda savur beni koy da yabana
Ya seni sende ko getir ya bana
Bir karar ver attık dalma sevgili

ÇEK GİT

Ve hala bir ürkek ceylan gözlerin
Gezimle gözümle oynama çek git
Tipide borada kalmış d izlerin
Canımda kanımda kaynama çek git

DÖŞÜMDEKİ KARTAL

Varlığınla gündüz yandığım yeter
Bir de geceleri düşümde sensin
Adın ağzımda bal sandığım yeter
Üç öğün soframda aşımda ensin

Yalnızlık bir bıçak deler yanımı
Gözlerin med vakti çeker kanımı
Parsel parsel böldün dört zamanımı
Yazımda, güzümde, kışımda sensin

İndir bindir dünya bunun burası
Düşman barıştırır pulu parası
Sarsan iyi olur gönül yarası
Aklımda fikrimde işimde sensin

Git desen düşünür kala gülerim
Zehire ağlarım bala gülerim
Ardıma baktıkça yola gülerim
Her nerde gezersem peşimde sensin

Git umut atını ham yolda koştur
Yürek var can düzü yürek yokuştur
Kartalın yanında atmaca kuştur
Çırpınır dururum düşümde sensin

VURDULAR HASRETİ GÜNDÜZ GÖZÜNE

Şu kara perdeyi hüznün yüzüne
Bir günden bir güne çeken olmadı
Vurdular hasreti gündüz gözüne
Dönüp de ardına bakan olmadı

Dost dedik sarıldık uzanan ele
Bal sürdük çok zaman en acı dile
Kime ne ettik ki biz bile bile
Kötülük etmekten bıkan olmadı

Sürdük düşünceyi en sarp yokuşa
Çaldık başımızı taşlardan taş
Yetti olduğumuz ele temaşa
Bizi bizden başka yıkan olmadı

Vurmalı haksıza acar palanı
Kim kaçsa satarsa satsın yalanı
Bin haram koynunda yatan yılanı
Nefretin od'unda yakan olmadı

Bakmaktan bakmaya gözde fark olur
Banmaktan banmaya özde fark olur
Yanmaktan yanmaya özde fark olur
Bu sırrın sır'ını döken olmadı
Yeniden atmalı bozup temeli
Yerken bile balı süzüp yemeli
Her lafı ağızda düzüp demeli
Kem sözle günüle akan olmadı

BİR AŞK ÇIKARMASI

Titre ey yüreğim yak gemileri
Dönüşü yolmayan yola düşmüşüz
Beklediğin bahar bu da değilmiş
Çiçek çiçek diye çöle düşmüşüz

Nice fırtınalar boralar oldu
Yaralar açıldı yaralar soldu
El-âlem adımız karalar oldu
Üç beş gün içinde dile düşmüşüz

Yılan yatağında yatan geceler
Her nereye dönsem batan geceler
İltica ettiğim vatan geceler
Hallerin içinde hale düşmüşüz

Biliyorum şimdi yaran derinde
Böldün uykuları tatlı yerinde
Kim galip geldi ki aşk seferinde
Çırpın ey yüreğim gölü düşmüşüz

İsteme acınsın gözün yaşına
Kapat gözlerini kalem kaşına
Sabır tezgâhının otur başına
Gerçek aşkı doku çula düşmüşüz

SARARIR HER ÖMRÜN YEŞİL YAPRAĞI

Her gece içimde ihtilal olur
Yeniden kırarım bütün putları
Bir dost tebessümü yüzümü yalar
Kışner yüreğimde sabır atları

Sesini sesimle buluştur haydı
Kuşlar bize uçsun biz de kuşlara
Yine birbirine katıp dertleri
Son kez sürmeliyiz sarp yokuşlara

Bir ezgi tutuşur dudaklarımda
Turnalar üstümden selamsız geçer
Seni dağdan dağa koşturan ceylan
Yorulur suyunu gözümde içer

Keyf için gelmedik biz bu âleme
Sararır her ömrün yeşil yaprağı
Hangi defter kalın hesap edelim
Bu gün yarın kucaklarınız toprağı

YUNUS EMRE

Gönüllerde gönül taşı
Hakka aktı gözün yaşı
Çiçeklerin can yoldaşı
Yunus Emde Yunus Emre
Yüreğimi düştü ceme

Dört zamanda aktı özün
Dosdoğruya baktı gözün
Ne söylersen haktı sözün
Yunus Emde Yunus Emre
Yüreğimi düştü ceme

Mevla'm seni bir yaratmış
Yaratmışta er yaramış
Erenlere pir yaratmış
Yunus Emde Yunus Emre
Yüreğimi düştü ceme

Çiçeklere dil belletti
Arılara bal belletti
Şaşırana yol belletti
Yunus Emde Yunus Emre
Yüreğimi düştü ceme

Yokuşlardan düze vardı
Öze vardı söze vardı
Pişe pişe haza vardı
Yunus Emde Yunus Emre
Yüreğimi düştü ceme

Osmanlıdan günümüze
Rehber oldun yönümüze
Işık tuttun önümüze
Yunus Emde Yunus Emre
Yüreğimi düştü ceme

Hırkan nerde asan nerde
Derman oldun bin bir derde
Her yürekte ayrı yerde
Yunus Emde Yunus Emre
Yüreğimi düştü ceme

Azrail'den mühürlü elinde senet mi var
Bir ev düşünüyorum tek oda pirket duvar

BIRAK YARIM KALSIN YATAKTA RÜYA

Birazdan yeni bir gün başlayacak
Kalk artık nöbeti teslim almaya
İlk adresi benim yalnızlıkların
İçimde tarifsiz bir sıkıntı var
İkide bir sıla gelir gözüme
Rüzgâr hasretimi çapar yüzüme

Bir tren düdüğü yırtar geceyi
Yüreğim pusuda tedirgin olur
Can evime düşer her kayan yıldız
Aşkın yatağına mermiler düşer
Ellerim bir yana çekilir bekler
“Ölürsem ahımdan kurtulur gökler”

Bu kaçınıcı davet sayıyor musun
Tarif edemem ki içimi sana
Yollar haramiye kestiye başka
Özrünü bir demet gülce sayarım
Yitirdiğim her şey gizlenir sende
Mecnun oldum ise senin sayende

Say ki karşı dağda ceylandır yürek
Bir düş vadisinde sekerek gelir
Vaktimiz gecedir dolunay da yok
Bir çift el feneri her kurdun gözü
Can içinde bir can bilmişim seni
Korkumu bıçakla gel kurtar beni

Az sonra iyice soyunur gece
Bir dünya ahret telaşı başlar
Ve O'nun evinde içtima için
“Esselatü harün minennevm” denir
Bırak yarım kalsın yatakta rüya
Her gün biraz daha yaşlanır dünya

SEVDİR BİZİ BİZE SENDEN ÖTÜRÜ

Kuşlarım kaç kere hazırlık yaptı
Başka yüreklerin bahçelerine
Ha bugün ha yarın diye beklerim
Nasipse zamanda gözlenir durur
Törpüler zihnimi bir kutlu çile
Bütün akşamlara yorgun düşerim

Bütün akşamlara yorgun düşerim
Her gün bir değerim yiter çarşıda
Özüm bir kelebek olmak isterken
Gözlerime vurur haramın şavkı
Marazlı fikirler pek aşı tutmaz
Yarabbi mühlet ver çiçeğim için

Yarabbi mühlet ver çiçeğim için
“Bana seni gerek” diyen aşkına
Türlü türlü derdin çemberindeyiz
Eyyübce cefayı sevdire bizlere
Kanından şüpheye düşen utanır
Tarar yarasalar karanlıkları

Tarar yarasalar karanlıkları
Sevdamız dağlardan şehire iner
Zulme çiçeklerden giysi dikseler
Yine de gözüme çirkin görünür
Sözleşme yapmıştık galü-bela’da
Yapmayın yapmayın insan taklidi

Yapmayın yapmayın insan taklidi
Her zaman yüzlere tutulmaz ayıp
Sabır çiçeğini gözyaşımızla
Sulayıp tomurcuk açtıracamız
Genişlik ihsan et yüreğimize
Sevdire bizi bize senden ötürü

BEYAZ HASRET

Bak işte beyaza dayandı zaman
Malihulyalarım düşlerim öyle
Gözümüz iki çift güvercin olsun
Seçilsin beyazlar takılsın bize
Pakça yüreklerle ak kanatlarla
Beyaza kesmeden mavi gökyüzü
Parlak çekenlere aldırmayalım

Cins beyaz güvercin sürülerinin
Konduğu yerlere bereket yağa
Kalktığı yerlerde çiçekler açsın

Pamuk kozalara açmaya durdu
Yarın Urfalılar çol-çocuk gelir
Çukurova beyaz altına keser
Nurlu anaların ak sütü gibi
Alın terlerine rızık dağıtır

Benim beyaz tutkum ne para ne pul
Ne de bir sevdaya yeni soyunuş
Ta galü belada sevdim beyazı

Her kışın topraklar gelinlik giyer
Bu mevsim Azrail çokça gezinir
Camilerde kalkmaz bilmez yaşlılar
Ömrün kış ayları acep nasıldır
Ölüm her yaşlıda miadı dolmuş
Köstekli saat mi kara trenli

Başa soyunurum sevmekte yine
Toprak kapısını hele bir açsın
Beyaza sarılmak gör nasıl hoştur

KAYBETTİĞİM HERŞEY SENDE GİZLENİR

Ah gülüm bu yağmur var ya bu yağmur
Berekete boğdu gönül yurdumu
Sabrım elvan elvan çiçeğe durdu
Mendil salladığım yanık türküler
Yamaçlardan düze sökün ettiler
Ah gülüm yanımda sen de olsaydın

Sırılsıklam oldum ama sen boş ver
İçimden geçeni bir bilebilsen
Yüreğim kor ateş ıslanan dışım
Birazdan doğarsa alaimisema
Kuşum silkelenir bakar semaya
İçinden geçeni bir bilebilsen

Sevincin resmini kim çekebilir
Soruşturmaların yarım yamalak
İçimde ihtilal hazırlığı var
Üstümüze isnat edilen suçlar
Bir gül yaprağını doldurmaz belki
Çıkıp gelmelisin bir kuşluk vakti

Kaybettiğim her şey sende gizlenir
Her gece yarası haraç olarak
Uykumu bıçakla tehdit edip de
Dağa kaldırırısın hayallerimi
Aklımı başımdan silkelemeden
Yaktığın ateşe bir mendil salla

KUŞLARIN ÇIĞLIĞI TÜNER KALBİME

Her sabah düşerim aşkın peşine
İzini bulmuşken karanlık basar
Diz çöker kalırım olduğum yerde
Bir baykuş çığlığı yırtar geceyi
İçimden dışıma yağmur boşanır

Yanımda yönümde toprak uyanır
Seni düşünürüm gör ki nerdesin
Çekilir buluklar yüksek dağlara
Bir mavzer sesi ki beynimde patlar
Kuşların çığlığı tüner kalbime

Yeniden düşerim aşkın peşine
Kınalı bir keklik parlar önümden
Her yamaçta ayrı kuşlar korosu
Başlarken ansızın şahinler çıkar
Her kuş yüreğinde başlar sancılar
Avcılar avcılar zalim avcılar

Bir başka zamana kalmalı takip
Kuşumu teselli etmem gerekir
Saçların yerine gelincikleri
Okşamak bir başka zamana kalsın
Canımı dişime takma vaktidir
Gün siyah elbise giydi giyecek

VUSLAT ÇİÇEĞİ

Tutup saçlarını yoldum gecenin
Biliyorum artık gelmeyeceksin
Bu çıkmaz sokağın adı da ey can
Yarından tezi yok hasret olmalı
Kaldım ortalıkta yalım yürekle
Biliyorum artık gelmeyeceksin

Son turna katarı dün akşam geçti
Ne mendil salladım ne ıslık çaldım
Açtım kafesini gönül kuşumun
Uç git dedim uç git gurbet ellere
Gördü ki dünyanın her yanı gurbet

Bülbül misalisin altın kafeste
Özünde ayrılık sesinse hüzün
Yılların tortusu çökmüş içine
Ruhum ateş gömlek anlamıyorsun
Akdeniz söndürmez hararetimi
Kopartmak ne mümkün baht yaprağını

Kendinden geçip de mecnun olduğun
Bir türkümüz vardı hatırlasana
Gözlerin dolardı gurbet deyince
Varsın yar kökenli olsun belalar
Bir gün vuslat çıkar yüce Mevla'dan
Açar bahtımızın vuslat çiçeği

TERİ GÜL KOKULU YÂRİN İZİNDE

Eli kanlı cani şimdi her gece
Saldırır üstüme üstüme doğru
Bir nara atmaya hazırlanırken
Kırılır sesimin en kalın teli
Bir çıkmaz sokakta tek başınayım
Yetiş imdadıma yetiş sevgili

Çobanlık sırası bizdedir şimdi
Öyle bir zamanda nöbet devraldık
Vukuat üstüne vukuat dünya
Ey insan bu kadar nankörlük yeter
Karun'un malları fayda mı verdi
Bir topal sineğe yenildi Nemrut
Yeter tağutlara ettiğin secde

Teri gül kokulu yârin izinde
Allahu ekber de Allaha ekber
Sevginin bayrağı beyaz olunca
Düşer ocağına aşkın yalımı
Kanımız daha saf canımız hafif
Nice ölümlere meydan okuruz

Haydi, hicret edin eski yurtlardan
Yeryüzü geniştir içimiz kadar
Yeterki reçber ol soyun bu işe
Dar gelir çizili hudutlar sana
Ah insan kardeşim çık o köşeden
Söz verdin sözünün eri ol eri

SABIR ÇİÇEĞİNİ GÖZYAŞI BESLER

Akşamlar kapıya dayandığında
Her soru bir hamal kancası olur
O kutlu çilenin sancısı başlar
Buluttan buluta kaçır gözlerim
Her şimşek çakanda doğrulur yürek
Beyaz libasını giyerim aşkın
Bahtımın yüzüne yağmur çiseler

Bahtımın yüzüne yağmur çiseler
Bir gülün peşine düşer nefesim
Ruhumda o koca şair gülümser
İrkilir kalkarım bu soylu sese
Ve Hindikuşlara dua taşıyan
Kuşlar yuvasına yaralı döner
Özümü kırmızı bir çiçek düşer

Özümü kırmızı bir çiçek düşer
Her biri imanın altın künyesi
Vaktimi ışıtan Bedir yüzleri
Toprağın nabzında atmak uğruna
Yârin kapısında ite çakala
Karşı savaşırılar yıllardan beri
Dost yüzlü düşmanlar temaşa eder

Dost yüzlü düşmanlar temaşa eder
Çocuklar silahla uyudu yazık
Sabır çiçeğini gözyaşı besler
Zamanla her yürek kabına sığmaz
Küfrün karşısına bir fecir vakti
Tekbir sesleriyle dayanacağız
Yırtacağız bütün haritaları

DOLUNAYIN ŞAVKI VURSUN YÜZÜNE

Her akşam seninle firarda yürek
Boşa bekliyoruz karanlıkları
Bir ceylan peşine düşer türkümüz
Birlikte yanarız aşkın oduna
İçimiz ısınır diner sızımız
Kalk haydi gevşeme menzile çok var

Bir artı bir eksi defterde hayat
Bir öte bir beri telaşta nefis
Çevremiz haramın miting alanı
Alnımız ak şükür yüreğimiz pak
Yürü alperenim vakit tamamdır
Dolunayın şavkı vursun yüzüne

Kaç sevda mevsimi el edip geçti
Akşamdan tezi yok buyur vaktine
Okuntunu dağıt kefilim sana
Hazır et elbisen sema vaktine
Yılanlar yalanlar uykuda iken
Bir fecir vaktinde çıkalım yola

MENDİLSİZ VEDA

Dayandı kapıya ayrılık vakti
Yüreğim bir garip turnadır şimdi
Mavi gökler benim yer senin olsun
Her nerede dursak dün karşımızda
Yağmur yağar kirpiklerin ıslanır
Gönül anılara varıp yaslanır

Bahar saçlarında esen rüzgârılmış
Malihulyalarla renkli düşlerle
Sevdayı anlatmak bize mi düştü
Bölüşelim haydi kalan ne var
Sen Leyla adına özün beyan et
Benim mecnunluğum bila nihayet

Sevgi meta olmuş yürek ne yapsın
Desene sevdaya geç soyunmuşuz
Gönül lügatteki gönül değilmiş
Biz gülü dalında güzel bilmişiz
Kapat gözlerini selamla dünü
Ağlama mendilsiz uğurla günü

Bu aşkın öyküsü yazılmamalı
Sen mum ben kelebek öyle biline
Hey kuşlar çiçekler ayrılıyoruz
Hesabı kapattım siz şahit olun
Uykudan uyanmış gözleri Mahmut
Ellerim gül toplar gözlerim yağmur

AKŞAMLAR GÜLKURUSU

Bu yaralı türkü içimi fırın
Dışımı tipide bir keklik eder
Duldaya atmadan korku kendini
Soylu tazılarla çıkar avcılar
Sesime belenir barut kokusu
Ha koptu kopacak bir çığ uzakta
Ceylanın gözleri yağmur yüklüdür

Yılkılar bahçemi tarumar etti
Yaralı dallarım ağlar durmadan
Her kopan yaprakta başka renk çile
Aşk yağmur sonrası ebemkuşağı
Silkinir umudum ürkek ve titrek
Bir yıldız gözümde intihar eder
Kavuşmaya terler bulut atları

Harcadığım vakti kimse duymasın
Geceler geceye devretti borcu
Ayın on dördünü kovalar özüm
Bir gün daha fazla yaşamak için
Bir öte bir beri koştur ha koştur
Yarın ki bu günün en zor sorusu
Ellerim yanıma dökülür kalır
Olucak akşamlar bir gülkurusu

KÜLÜNGÜN TAŞLARA ÇİZDİĞİ NAKIŞ

İlk senden öğrendim kazma tutmayı
Kayaya külüngü töllü vurmaya
O gündür bu gündür aşkı anınca
Kafeste kuşumun gözleri parlar
Ah usta bu işler ne güzel işler
Şimdi bu mesleği kaç kişi düşler

Dört mevsim kavuşmak umudu ile
Bağrına bağrına vururdun taşın
Ne ekmek isterdin ne su isterdin
Ara sıra başka dağlar kalbini
Yaslayıp kalbine seni dinlerdi
Ah usta o günler güzel günlerdi

Hani unutup da kendi derdini
Mecnuna yanardın Leyla'dan yana
Ya Allah deyip de külünk vurdukça
Çingırlarla yalım alırdı kaya
Kaya kül olurdu O'nun izniyle
Uzardı kulacın Şirin'den yana

Antika olmaya fazla kalmadı
Gülecek bizlere yeni yetmeler
Güller seralarda camekânlarda
Bülbüller nerede kimseler bilmez
Aşk deyince çöle yağmur inerdi
Ah usta o günler güzel günlerdi

Gün tutulmaz bağlamakla
Dert eksilmez dađlamakla
Gözler gideni getirmez
Gece gündüz ağlamakla

GÜVERCİNİN TÜRKÜSÜ

Zaman olduđu yerde kalmaz
“Bir büyüsem” ile uyur çocuklar
Dünkü fidanlar meyveye soyunur yarı
Hele bir toraşan olsun da kızlar
Çekeceđi var toy delikanlıların

Yavru güvercinlerin kanatları kırılmaz
Er-geç benimserler geldikleri yuvayı
Hep bir dairenin etrafında dönerek
Telekleriyle seviřtirirler havayı

Olgunlaşınca ağızların düşünüyatar meyveler
Nedense en iri elmayı kurtlar
En yetkin armutta aylar bayram eder
Bala daha yakın şeker şerbeti
Çiçeğın kıtlık senesinde
Arılar çağa göre emerler şerbeti
Oğul verme şölenlerinde olmaz
Ayrılığın gurbeti

Kara bir sülüktür cesaretsizlik
Emer durur insanı günün çok saatinde
Gönül bir kristal akvaryum
Can alabalık soğuk suyu seven
Kavuşmak Isparta'nın gül tarlası
Ayrılmak kel dağlarda keven

Çekilmez anaç güvercinin kanatları
Ya uzadıkça kırılır
Ya kökünden kırılır
En taze cin darısına kanmaz
Anası babası cins olan güvercinler
İlk çöpü bu yuvaya topladı
Gözünde bu yuva tütecektin
Yarınların arkasında bir sabah
Güvercinim geri dönecektir.

HELALİ GÖSTERMELİ İBRELER

Alında yazılması şart değil suçun
Ölçülerin tartıların kontrolü boşuna
Yüzerler terazi
Özler ibre olmalı
Helali gösteren
Ey esnaflar
Kaldırın kefelerdeki kâğıtları

Bu akşamdan tezi yok
Dök makyaj takımlarını Ceyhan'a
Ey şair
Güne tertemiz başla

KUŞATMA

Bu sancılı şehir her akşam böyle
Arabesk şarkıya vurup kendini
Başına olmadık sevdalar açar
Kendi sahilini döverken efkâr
Neon ışıklarda büyür gözleri
Duman duman kaçar dağlara doğru

Gösteri pazarı sanılan şehir
Görmedik duymadık acılar bilir
Bir yanda sevgiler tomurcuk açar
Bir yanda çirkefe boyanır şehir
İnsanlar durmadan şer üretiyor
Şehri biraz daha ayartmak için

Her can tezgâhında bir şey yontulur
Caddeler sokaklar kibir podyumu
Şeytanın dostları köşe başında
Gelip geçenlere günah satıyor
Sahtekârın ne çok müşterisi var
İnsanın iyisi mühürlü dükkân

Bulutlar yerine biz ağlayalım
Sıyırıp atalım “bana ne” mizi
Küfrün yüreğinde patlamak için
Bir kutlu gecede kavilleşmiştik
Yarınlara miras çocuklar için
Haydi, kuşatalım şehri yeniden

TEHCİR

Şerha şerha yarılan toprakları
Kandıramadı nisan yağmurları
Sevdamızın tohumu patlamadı baharda
Yürek ki göç vaktinin ortaasyası
Başka ülkelere tehcir edildim
Ve başka sevdalara

Kendinden kaçanlar hep bana geldi
Sürgün yatağına döndü yüreğim
Ne acılar emzirdim geceler boyu
Ne türküler yaktım dağ başlarında
Taradım saçlarını gelinciklerin
Ve ben bana aktım ağıtlar boyu

Hasret mektupları taşır turnalar
Dağlar tekin değil eskisi kadar
Çetin yollar ateş hattından geçer
Ne avcılar Müslüman
Ne ceylanlar özgür
İhanetin sesi çarpar kayalara
Sonra yüreğime

Gitmeliyim ama nerede
Ne elimde asa'm var
He ben Tur'da Musayım
Yeryüzü haritası Firavun'un elinde
Her şey dünya için
Ve her şey dünyaya göre
Kışne ey atım
Bu dağların bir yerinde demir vardır mutlaka
Ateşimiz ne demirler eritir.

İKİ MEVSİM ARASINDA

Ya bir nöbet deęişimi
Ya devir teslimdir yaşamak
Vaktin bir kavşağında
Yalan dünya meskenine indiler
Helal toprakların höllüğüne belenip
Ninniler dinlediler

İnançları tekti
Gayeleri birdi
Yürekleri harman yeri
Dövenleri tekbirdi.

Haksızlığa aç kurt oldular
Hak semada uçurdular gönül kuşlarını
Elleri ömürlerin kaderine basmadı
Düşün bayrağı kaptılar yerden
Aç kaldılar uykusuz kaldılar
Ölüm bir arkadaş gibi gezdi yanlarında
Korkunun saçlarına yün tarağı vurdular
Sırtmadılar zamanın objektifine
Adam gibi durdular

İnançları tekti
Gayeleri birdi
Yürekleri harman yeri
Dövenleri tekbirdi.

Ömrün ilk iki mevsimi arasında
Hasada soyunacakları vakit
Arkalarından kurşunlar yağdı
Kan damladı yüreklerimize
Eyyüp'den kalma sabır sevdamız
Devrettiler nöbetlerini daha mangal yüreklere
Toprağın beyaza kucak akçığı bir vakitten
Allah'a uzanan eller üzerinde
Kardeşlerinin yanlarına gittiler

İnançları tekti
Gayeleri birdi
Yürekleri harman yeri
Dövenleri tekbirdi.

SOKAKLAR KALDIRAMAZ BU YÜKÜ

Beni bana bırakmayan bir şey var içimde
Selamete açmayı bekler çiçeğim
İnkâr orduları
Kuşatmaya hazırlanıyor yüreklerimizi
Kütüklüğümüzde eğitim mermileri
Şakaklarımız arasında küçülür dünya
Kırpıklarımıza konar ebabil kuşları

Her ne uzanırsa harama cezasını biz çekeriz
Kurban gider kamu hizmetlerine ayaklarımız
Helal sofralarımıza haram katmaya
Üreticiler yetiştirilir çekirdekten
Ve size emanet edilen
Karşı cinslerinizden dolayı
Ar-namus bizim yüzümüze sığınır
Ki sokaklar kaldıramaz bu yükü

BABAM ATEŞLER İÇİNDE

Babam ateşler içinde yanıyor
Duyuyor musun anne duyuyor musun
Neden ötelere kaçırıyorsun yüreğini
Ellerine gözleri
Anne anne duymuyor musun
Babam ateşler içinde diyorum

Annemin elinde bir sigara
Babamın gözünde bir kara bulut
Kuşlar konmaz oldu penceremize
Kokmuyor çiçekleri bahçemizin

Annem kötü kadınlarla beraber
Babam evde hasta yatıyor
Hizmetçiler azarlıyor babamı
Kardeşim ayın on dördüne giriyor

Gözümü düşlerin üstüne koymadan
Kutlu çağrı başlıyor
Kardeşim kuşlarını uçurmaya uyanıyor
Ve ses üç yürek arasında yankılanıyor
“Hay ale’l Felah/ Hay ale’l Felah..”

Annemin gözkapakları şişmiş
Annem parfümeri dükkanı
Kardeşimse “evde kalacak bu gidişle”
Annemin saçlarında dört mevsim

BİR YIKIK HANDA BULDUM SENİ

Kızılırmak kenarında Kesikköprü’de
Bir yıkık handa buldum seni
Hassan Sabah’ın tekkesinden aforoz edilmişsin
Konup göçenler pek şarap içmezmiş handa
Gözlerine baka baka sarhoş olurlarmış
Kese kese altıntoplarmışsın her yanda

Yürüyüşün bey atından farksızmış
Dişiliğin afyondan kötü çarparmış yiğitleri
Şarapmış dudakların Firavundan kalma
Uğruna canlar akıp gitmiş Kızılıрмаğa
Kendini kakkahaya vermişsin
Kervanlar Kırşehir’e varmadan
Satmışlar mallarını sana
Karşılığında onlarla gönlünü evermişsin

Çin’den ipek getirmişler sana
Yeşilli morlu kırmızılı
Perde kenarında seyredelermiş seni
Bir heykel donukluğunda
Dişiliğini ahırdaki atlar çekemezmiş
Ve Endülüs’den getirmişler “şal ve zil”
Handakiler dudaklarını çiğnermiş sen raks ederken
Öpücük gönderirlermiş sana zembil zembil

Kalfa kalmamış Kırşehir’de senin yüzünden
Gelen atlının atını alıp kaçmışlar yanına
Halince Hassan Sabah oluverip çıkmışsın
El pençe divan durmuş karşında toy delikanlılar
Terleyen bıyıklarını yolmuşsun
Sana baka baka atlamışlar köprüden
Kafalarında afyon olmuşsun

Daha sonra Hassan Sabah yirmiş afroz fermanını
Adam kalmamış yanına tekkesinde göndermedik
Kahrından afyonu bırakmış zavallı
Cariyelerini boğdurmuş şarap kuyusunda
Bir adamınla birlikte vicdanını göndermişsin yasa
O da padişahını kesmiş uykusunda

Kızılırmak kenarında Kesikköprü’de
Bir yıkık handa buldum seni
Koca bir köşe taşı düşmüş en üst taraftan
Taşın altında kalmış ceylan derisine yazılı hayat defterin
O zamanlar sana güç mü yetermiş bre kız
Bak şimdi bir mallbora ederin

GÖNÜL

Ey gönül
Harama süzölmeyen kartaldın hani
Teleklerinde temiz hava taşır
Kayalardan yere ayak basmazdın
Şimdi kanatlarında saçma yarası mı var
Çırpınıyor
Uçamıyorsun

Ey gönül
Bir Yörük beyiydin hani
Dağlardaki yaylalıklar senindi
Sürülerin hurilerin vardı
Yüreğın dağlar kadardı
Yaylaları şimdi kurtlar mı tuttu
Obanı toplayıp
Göçemiyorsun.